षष्ठे तु सस्यकविलेखकगेयसक्तान्
हन्त्यश्मकाञ्चिपुरशालियुतांश्च देशान् ॥ ३९ ॥
तुलाधरे ऽवन्त्यपरान्त्यसाधून्
वणिग्दशार्णान् *भरुकच्छपांश्च।
अलिन्यथोदुम्बरमद्रचोलान्
द्रुमान् सयौधेयविषायुधीयान् ॥ ४० ॥
धन्विन्यमात्यवरवाजिविदेहमल्लान्
पाञ्चालवैद्यवणिजो विषमायुधज्ञान्।
हन्यान् मृगे तु झषमन्त्रिकुलानि नीचान्
मन्त्रौषधीषु कुशलान् स्थविरायुधीयान् ॥ ४१ ॥
कुम्भेऽन्तर्गिरिजान्सपश्चिमजनान्भारोद्वहांस्तस्करान्
आभीरान्दरदार्यसिंहपुरकान् हन्यात्तथा बर्बरान्।
मीने सागरकूलसागरजलद्रव्याणि मान्यान् जनान्
प्राज्ञान्वार्युपजीविनश्च भफलं कूर्मोपदेशाद्वदेत् ॥ ४२ ॥
सव्यापसव्यलेह-
ग्रसननिरोधावमर्दनारोहाः।
आघ्रातं मध्यतम-
स्तमोऽन्त्य इति ते दश ग्रासाः ॥ ४३ ॥
सव्यगते तमसि जग-
ज्जलप्लुतं भवति मुदितमभयं च।
अपसव्ये नरपति-
तस्करावमर्दैः प्रजानाशः ॥ ४४ ॥

---

* भरोच्छ इति भाषायां यन्नगरमभिधीयते तस्यैव प्राचीननामैतत्। इति दिक्।